

Udkast til Miljøstyrelsens vurderingsvejledning for godkendelse af kemiske bekæmpelsesmidler til rotter og mus

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Definitioner
3. Kategorier af aktivstoffer i kemiske rotte- og musebekæmpelsesmidler
4. Bekæmpelse af rotter og mus af professionelle og private brugere
5. Formuleringer og pakninger af kemiske rotte- og
6. Anvendelsesområder og vilkår for anvendelse af antikoagulante rotte- og musebekæmpelsesmidler
7. Yderligere information

1. Indledning

De fleste godkendte rotte- og musegifte udgør ifølge EU's biocidforordning en såkaldt "uacceptabel risiko". Når de alligevel kan godkendes skyldes det, at der endnu ikke er udviklet andre alternative metoder til effektiv bekæmpelse af rotter og mus. Hertil kommer, at der findes en modgift (K-vitamin) imod de vigtigste kemiske bekæmpelsesmidler (antikoagulanter). Bekæmpelsen er vigtig, fordi forekomst af rotter og mus i nærheden af mennesker, husdyr, fødevarer mv kan medføre ødelæggelser og alvorlig fare for overførsel af sygdomme.

Uhensigtsmæssig brug af kemiske rotte- og musegifte kan have alvorlige konsekvenser for både miljøet og sundheden. Særligt er der en risiko for utilsigtet forgiftning af mennesker og forgiftning af andre dyr end rotter og mus. Det er derfor vigtigt, at have fokus på forebyggende foranstaltninger som f.eks. rengøring og oprydning, som altid bør foretages før kemiske bekæmpelsesmidler tages i anvendelse, ligesom alternative metoder bør overvejes med henblik på at begrænse brugen af kemiske bekæmpelsesmidler mest muligt. Det er ligeledes vigtigt at integrere risikobegrænsende foranstaltninger i godkendelsen af de kemiske bekæmpelsesmidler.

Denne vejledning beskriver rammerne for Miljøstyrelsens godkendelse af kemiske rotte- og musebekæmpelsesmidler i Danmark, og den forklarer hvilke anvendelsesområder og bekæmpelsesforanstaltninger godkendelserne dækker. Det er derfor relevant for private, autoriserede rottebekæmpere og producenter af de kemiske bekæmpelsesmidler at kende til vejledningen.

Selve aktivstofferne (antikoagulanterne) i de kemiske bekæmpelsesmiddelprodukter godkendes på EU-niveau for maksimalt 7 år af gangen, hvorefter de revurderes. Når Miljøstyrelsen godkender nye kemiske bekæmpelsesmiddelprodukter med indhold af antikoagulanter, kan disse derfor højst gives for 7 år af gangen.

Der kan være enkelte rotte- og musebekæmpelsesmidler på det danske marked, med godkendelser fra nogle år tilbage, som kan have tilknyttet andre vilkår end de som beskrives i denne vejledning. Gennem de seneste år og i forbindelse med fremtidige godkendelser samt ved eventuelle ændringer i tidligere godkendelser vil retningslinjerne i vejledningen blive fulgt.

Hjemmelen til Miljøstyrelsens fastsættelse af regler for rotte- og musemidler findes først og fremmest i EU's biocidforordning¹ og bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen². I forbindelse med Miljøstyrelsens godkendelse af de enkelte midler fastlægger styrelsen en række vilkår for anvendelsen og brugen af midlerne. Herunder vilkår om hvem der må bruge midlerne, om hvor midlerne må bruges og i hvilken dosering, om hvordan udlægning og kontrol skal ske osv. Disse vilkår skal fremgå af den etikette, som producenterne sætter på produkterne.

¹ Forordning EC No. 528/2012.

² Bekendtgørelse nr. 151 af 18. februar 2014 med senere ændringer.

2. Definitioner

Antikoagulanter: Antikoagulanter er langsomt virkende gifte, som hæmmer blodets evne til at størkne (koagulere). Stofferne hindrer leveren i at danne stoffet "prothrombin", som er nødvendigt for blodets normale størkning. Forgiftede rotter og mus dør derfor af indre blødninger en lille uges tid efter, de har indtaget en dødelig dosis af giften.

Rodenticider: Kemiske midler til bekæmpelse af gnavere herunder rotter og mus.

Autoriserede bekæmpere: Personer som har bestået Naturstyrelsens autorisationskursus til rottebekæmpelse og er autoriserede af Naturstyrelsen til erhvervsmæssig rottebekæmpelse.

Private: Almindelige borgere, landmænd, jægere, jordejere og andre personer, som ikke er i besiddelse af gyldig autorisation i rottebekæmpelse.

Anvendelsesområde: Det sted hvor rotte- og musebekæmpelsesmidlerne må anvendes. Det kan f. eks. være en kloak, i en bygning eller omkring en bygning.

Vilkår for godkendelse af midlerne: De vilkår Miljøstyrelsen har fastsat som betingelse for at produktet må markedsføres og sælges i Danmark, herunder bl.a. krav til tekst på produkternes etikette.

Aflåste foderstationer: Foderstation af metal, træ eller plast, som man ikke kan åbnes uden brug af særlige redskaber.

I og omkring bygninger: Der menes her i og op til 10 meter fra boliger og andre bygninger, hvor mennesker opholder sig kontinuert eller periodisk, som anvendes til husdyr eller andre dyrehold eller til opbevaring af fødevarer, fodermaterialer eller andre organiske materialer, som kan tiltrække rotter og mus. Også teknikbygninger som transformatorstationer, kabelskabe, pumpestationer mv er omfattet. I særlige tilfælde kan afstandsbestemmelsen udvides, hvis kilden til rotterne findes længere væk.

Åbent land: Er marker, haver og lignende som er mere end 10 meter fra nærmeste bygning

Primær forgiftning: Når et dyr eller menneske spiser, indtager eller berører giften direkte med forgiftning til følge.

Sekundær forgiftning: Når et dyr æder et andet dyr, som har giftrester ophobet i sig, og derved selv bliver forgiftet og ophober giften.

3. Kategorier af aktivstoffer i kemiske rotte- og musebekæmpelsesmidler

Kemiske bekæmpelsesmidler til rotte- og musebekæmpelse kan inddeles i to kategorier: Midler med antikoagulante (blodfortyndende) aktivstoffer og midler med ikke-antikoagulante aktivstoffer. Derudover har EU godkendt visse gasser som rodenticider, men disse behandles ikke i denne vejledning.

Antikoagulante rodenticider

Antikoagulante rotte- og musebekæmpelsesmidler, der pt. er godkendt i Danmark kan opdeles i første-generations antikoagulanter (aktivstofferne: chlorofacinon og coumatetralyl) og anden-generations antikoagulanter (aktivstofferne: bromadiolon, difenacoum, brodifacoum, flocoumafen og difethialon).

Anden-generations antikoagulanter blev udviklet, da rotter udviklede resistens over for første-generations stofferne, og de er mere giftige end første-generations antikoagulanterne.

Antikoagulante rodenticider er langsomtvirkende gifte, der hæmmer blodets evne til at størkne (koagulere) Indtagelsen af antikoagulanter resulterer derfor i indre blødninger.

Antikoagulante stoffer virker på samme måde i langt de fleste dyr, og der er derfor en risiko for utilsigtet forgiftning af mennesker og af andre dyr end rotter og mus dyr, hvis de indtager giften direkte. Det kaldes "primær forgiftning".

Forgiftede rotter og mus dør af indre blødninger en lille uges tid efter, de har indtaget en dødelig dosis af giften.

Antikoagulanter er svært nedbrydelige i naturen og de kan ophobes gennem fødekæden. Dette gør sig især gældende for anden generations antikoagulanterne.

Disse egenskaber ved antikoagulanter resulterer i en risiko for at bl.a. rovdyr og rovfugle i naturen kan blive forgiftede, når de æder rotter og mus, der har ædt gift. Når det sker, er der tale om "sekundær forgiftning".

Udlægning af antikoagulanter kan foregå på forskellige måder (traditionel udlægning eller intervaludlægning) afhængigt af, om der benyttes første eller anden generations antikoagulanter, og således at der både sikres effektiv bekæmpelse og reduktion af risikoen for sekundære forgiftninger af ikke mål-organismer. De nærmere bestemmelser herom fremgår af Naturstyrelsens vejledning om forebyggelse og bekæmpelse af rotter (se afsnit 7. Yderligere information).

Ikke-antikoagulante rodenticider

Alphachloralose er for nuværende det eneste ikke-antikoagulante rodenticid, som er godkendt i Danmark, og det er kun godkendt til bekæmpelse af husmus indendørs. Det er ikke godkendt til udendørs bekæmpelse af mus, da der ikke har været ansøgt om godkendelse til denne brug. En sådan ansøgning vil skulle omfatte en række miljødata relateret til den udendørs anvendelse af aktivstoffet.

I mange år har det været anbefalet at benytte midler med alphachloralose ved temperaturer under 16 grader, men nyere formuleringer af alphachloralose-midler har også vist sig effektive ved stuetemperaturer. Når mus indtager ædegifte med alphachloralose bliver de bedøvede og deres stofskifte nedsættes markant. Derved nedsættes musenes kropstemperatur, hvorefter de dør.

Alphachloralose udgør ikke samme risiko for sekundær forgiftning af rovfugle og rovpattedyr som antikoagulanter, fordi det nedbrydes meget hurtigt og ikke ophobes i fødekæden.

Alphachloralose er dog akut giftigt for fugle, hvis det indtages direkte, og det kan også skade visse vandlevende organismer.

4. Bekæmpelse af rotter og mus af professionelle og private brugere

Ved bekæmpelse af rotter og mus med kemiske midler, må der kun benyttes midler, som er godkendt af Miljøstyrelsen. Desuden er der forskel på hvad professionelle og private må udføre af bekæmpelse.

Forebyggende anvendelse af kemiske bekæmpelsesmidler er ikke tilladt. Rotte- og musemidler må ikke udlægges forebyggende og gøres tilgængelige, hvor der ikke er konstateret forekomst af rotter og mus (med undtagelse af i kloakker). Forebyggende udlægning af antikoagulante giftstoffer er ikke tilladt, fordi det ville øge den samlede mængde af giftstofferne i miljøet og derved risikoen for utilsigtede forgiftninger og udvikling af resistens overfor midlerne.

Professionel bekæmpelse af rotter og mus

I Danmark er det kun autoriserede personer, som må foretage bekæmpelse af rotter og mus ved hjælp af antikoagulanter. Rottebekæmpelse er kommunernes ansvar, og kommunerne skal sikre, at forebyggelse og bekæmpelse gennemføres i overensstemmelse med bekendtgørelsen om forebyggelse og bekæmpelse af rotter (Bekendtgørelse nr. 1904 af 29. december 2015) og med Naturstyrelsens tilhørende vejledning.

Den kommunale rottebekæmpelse foretages enten af kommunens egne folk eller af ansatte i et bekæmpelsesfirma, som kommunen har indgået kontrakt med. Private bekæmpelsesfirmaer er ansvarlige for rottebekæmpelsen på en ejendom, når de har indgået aftale om en sikringsordning på ejendommen.

For at opnå autorisation skal bekæmperne gennemføre et kursus og bestå en prøve i rottebekæmpelse, som Naturstyrelsen afholder.

Autorisationsbeviset giver tilladelse til at foretage erhvervsmæssig forebyggelse og bekæmpelse af rotter samt ret til at indkøbe, besidde og anvende kemiske midler indeholdende antikoagulanter til bekæmpelse af rotter og mus.

I Danmark er der pt. kun godkendt antikoagulante midler til kemisk bekæmpelse af rotter. Derudover kan der benyttes forskellige former for fælder, f.eks. elektroniske fælder og smækfælder.

Privates bekæmpelse af mus

Miljøstyrelsen giver ikke godkendelse til musemidler med antikoagulante aktivstoffer til privat brug.

Private kan foretage forebyggende foranstaltninger (lukke huller, rengøring mv) eller anvende fysiske fælder, ligesom der indendørs er mulighed for at anvende kemiske midler med alphachloralose som aktivstof.

5. Formuleringer og pakninger af kemiske rotte- og musebekæmpelsesmidler

Rottegifte kan forekomme som ædegifte, kontaktgifte, drikkegifte eller som gasser, mens gifte mod mus kun findes som ædegifte. Midlerne kan fås i forskellige typer af pakninger f.eks. i "klar-til-brug foderkasser" eller i hele sække med større mængder af midlerne. Typen af pakning afhænger af produktets egenskaber og anvendelsen, f.eks. om der er tale om professionelle eller private brugere.

Ædegifte

Ædegifte findes oftest som kornbaserede giftformuleringer i form af blokke, pasta og korn. Produkterne skal indeholde et afskrækningsmiddel og et farvestof. Afskrækningsmidlet er typisk et bitterstof, som kan smages af mennesker og vil fraholde børn og andre fra at spise giften, mens farvestoffet gør giften let genkendeligt og kan fungere som advarsel.

Blokke og pasta holder sig bedre i fugtige omgivelser end de rå kornprodukter. Det skyldes dels et stort fedtindhold i produkterne, dels at de indeholder svampegifte, der nedsætter risikoen for mug- og skimmeldannelse. Indholdet af tilsætningsstoffer kan påvirke rotters og mus' lyst til at æde giften, og på steder hvor der findes rigeligt med alternative fødekilder, som f.eks. i fødevare- og landbrugsvirksomheder, er der risiko for, at ædegifte ikke virker tiltrækkende på rotter og mus.

Produkter baseret på antikoagulante aktivstoffer skal anbringes i aflåste foderstationer og må bruges i og omkring bygninger og i transportmidler. Desuden må produkter med antikoagulante aktivstoffer anbringes i kloakker uden brug af foderstation, hvis produktet er godkendt til denne brug.

Produkter baseret på alphachloralose må kun benyttes indendørs og skal anbringes i aflåste foderstationer.

Kontaktgifte

Træde- og kontaktgifte indeholder antikoagulante stoffer i højere koncentrationer end ædegiftene.

Midlerne kan være i form af f.eks. pulver eller skum, og de placeres i rotte- og musehuller/-gange eller andre steder, hvor dyrene færdes. Midlerne hæfter sig til dyrenes pels, hale og poter, når de passerer, og dyrene får giften i sig, når de slikker og renser deres pels.

En fordel ved kontaktgiftene er, at de virker selvom, der skulle være et stort udbud af føde, men pga. den høje koncentration af aktivstof samt placeringen og tilgængeligheden af giften, er der en øget risiko for utilsigtet forgiftning både af mennesker og andre dyr end rotter og mus og kontaminering af fødevarer.

Der findes ikke for nuværende godkendte træde- eller kontaktgifte på det danske marked.

Drikkegifte

Drikkegifte er farvede opløsninger af antikoagulante aktivstoffer. De kan med fordel anvendes, hvor der er rigeligt med føde, men ikke adgang til vand, som f.eks. på kornlagre.

Da den brune rotte skal have væske minimum 2 gange dagligt, vil drikkegifte ofte kunne anvendes, hvor ædegifte eventuelt svigter.

Der findes for nuværende ingen godkendte produkter på det danske marked med drikkegifte.

Gasningsmidler

Rotter kan også bekæmpes med en gasningsmetode, hvor giften indføres i rotters gangsystem. En fordel ved giftgasser er at de virker akut toksiske, og ikke medfører risiko for sekundære forgiftninger. Hidtil er der ikke godkendt gasningsmidler til brug for rottebekæmpelse i Danmark. Ved en eventuel godkendelse vil følge vilkår om at produktet kun må håndteres af autoriserede bekæmpere, som har bestået et særligt kursus i brugen af det pågældende middel, jf. Gasningsbekendtgørelsen (se afsnit 7. Yderligere information).

6. Anvendelsesområder og vilkår for anvendelse af antikoagulante bekæmpelsesmidler

Når Miljøstyrelsen godkender rotte- og musemidler med antikoagulante aktivstoffer fastsætter styrelsen samtidig en række specifikke vilkår til anvendelsen af midlerne. Disse vilkår skal fremgå af de etiketter som producenterne sætter på produkterne. Det er derfor vigtigt at pointere, at producenterne har pligt til nøje at følge den vejledning til etiketterne, som Miljøstyrelsens udarbejder i forbindelse med hver enkelt godkendelse. Overtrædelse heraf kan medføre straf.

Desuden skal Naturstyrelsens resistensstrategi være udgangspunktet, når professionelle bekæmpere vælger rottemidler til bekæmpelse på en given lokalitet (se evt. Naturstyrelsens vejledning om forebyggelse og bekæmpelse af rotter).

Bekæmpelsen skal tilpasses omfanget af rotte- og musebestanden det angrebne sted. Desuden skal hyppige tilsynsbesøg sikre, at antikoagulanterne kun benyttes, så længe der er påvist rotter eller mus på stedet. Kun i kloakker må der bekæmpes med antikoagulanter uden, at der forinden er konstateret rotter.

Rotte -og musemidler med antikoagulante aktivstoffer må kun besiddes af en autoriseret bekæmper. Midlerne skal være godkendt til anvendelse i Danmark ved en dansk godkendelse. Desuden skal midlerne være forsynet med en etiket på dansk. Det er ikke tilladt at udlevere midler til brug af eller opbevaring hos personer uden autorisation. Rotte- og musemidler skal som andre biocidmidler opbevares i den oprindelige (originale) emballage og med korrekt mærkning. Derudover skal midlerne opbevares miljø- og sundhedsmæssigt forsvarligt og under lås og utilgængeligt for børn. Midlerne må ikke opbevares sammen med eller i nærheden af levnedsmidler, foderstoffer, lægemidler og lignende.

Nedenfor beskrives nærmere en række vilkår som gælder for anvendelse og brug af bekæmpelsesmidler med antikoagulante aktivstoffer.

I og omkring bygninger

Da anvendelse af antikoagulante midler i og omkring bygninger kan give anledning til både primær og sekundær forgiftning, er der en række risikobegrænsende foranstaltninger og vilkår, som skal følges ved denne anvendelse.

Generelt må antikoagulante rotte- og musegifte kun anvendes i en afstand på op til 10 meter fra bygninger i form af boliger og andre bygninger, hvor mennesker opholder sig kontinuert eller periodisk, som anvendes til husdyr eller andre dyrehold eller til opbevaring af fødevarer, fodermaterialer eller andre organiske materialer, som kan tiltrække rotter og mus. Også teknikbygninger som transformatorstationer, kabelskabe, pumpestationer mv. er omfattet.

Desuden gælder følgende vilkår for anvendelsen "i og omkring bygninger":

- Der skal være påvist rotter eller husmus på stedet før gift udlægges.
- Midlerne skal anbringes i aflåste foderstationer, så mennesker og dyr udenfor målgruppen ikke kan komme i kontakt med giften.
- Maksimums og minimums doser af middel i de enkelte foderstationer og krav om afstand mellem udlægningssteder, som beskrevet på produktetiketten, skal overholdes.

- Foderstationerne skal påføres en tekst, hvoraf det fremgår, at der foregår bekæmpelse af rotter eller husmus i området, og hvordan man forholder sig i tilfælde af forgiftning. Det anbefales, at sætte bekæmperens kontaktoplysninger på foderstationerne også.
- For at kunne foretage den rette dosering af udlægning af gift og for at reducere faren for sekundær forgiftning af rovfugle og rovdyr skal den autoriserede bekæmper føre tilsyn dagligt eller mindst 2 gange ugentligt så længe dyrenes giftindtag er stigende eller konstant. Når mængden af gift som fortæres er aftagende og moderat, kan der føres tilsyn efter behov.
- Ved tilsyn indsamles døde dyr. Af hensyn til smittefaren skal man bruge handsker ved kontakt med døde rotter og deres efterladenskaber.
- Døde mus og rotter bortskaffes som dagrenovation.
- Giftrester og emballage skal afleveres til den kommunale affaldsordning som farligt affald.
- Midlerne opbevares miljø- og sundhedsmæssigt forsvarligt, under lås og utilgængeligt for børn
- Midlerne må ikke opbevares sammen med, eller i nærheden af levnedsmidler, foderstoffer, lægemidler og lignende.

Anvendelse af godkendte antikoagulanter udover 10 meter fra bygninger mv. kan komme på tale i særlige tilfælde, hvor problemerne med rotter i og ved bygninger, i transportmidler eller kloakker skyldes forekomster af rotter i andre områder længere væk, som fungerer som kildeområder. Det kan fx være i gadekær i landsbyer eller på lokaliteter i havneområder eller ved lossepladser, gylletanke mv., hvor kildeområderne ligger mere end 10 meter fra bygninger.

Også her må bekæmpelsen alene foretages af autoriserede bekæmpere og vilkårene for bekæmpelse er de samme som beskrevet ovenfor skal følges. Desuden er der her krav om særlig dokumentation.

I disse særlige bekæmpelsessituationer er det vigtigt, at foderstationer er mærket med kontaktoplysninger om hvem der foretager bekæmpelsen” (f.eks. ”X kommune foretager rottebekæmpelse” eller ”Y firma foretager rottebekæmpelse for X kommune”).

Det skal kunne dokumenteres, at der er:

- Rotter på stedet (fx fotos af huller, spor mv)
- Gennemført relevante foranstaltninger til forebyggelse
- Forsøgt bekæmpelse med ugiftige metoder uden disse har haft tilstrækkelig virkning
- Foretaget overvejelser om hvorvidt der er tale om et kildeområde for rotter, som giver problemer i og omkring bygninger i op til 10 meters afstand eller indenfor de andre godkendte anvendelsesområder (transportmidler, kloakker)
- Foretaget en vurdering af risikoen for forgiftning af ikke-målorganismer
- Etableret en kontrol og monitoringsplan (med bestemmelser om daglig kontrol, fjernelse af døde rotter samt fjernelse og bortskaffelse af giftstoffer efter endt bekæmpelse)

Disse foranstaltninger og overvejelser skal kunne dokumenteres ved en eventuel kontrol foretaget af kommunen.

Transportmidler (tog, skibe, lastbiler mv)

Her gælder samme vilkår som angivet ovenfor under ”i og omkring bygninger”. Dog må der ikke her foretages bekæmpelse udenfor transportmidlerne, med mindre der er tale om kildeområder, som beskrevet under bekæmpelse ”i og omkring bygninger”.

Kloak

Den brune rotte er det eneste pattedyr, der kan leve i kloakker. Der er derfor en ringe risiko for primær forgiftning af andre pattedyr ved anvendelse af midler med antikoagulanter i kloakker. Dog kan visse insekter som kakerlakker eventuelt spise rodenticider udlagt i kloak, men da disse insekter formodes at blive i kloakken er sekundære forgiftning via insekter ikke forventelig. Det er derfor ikke nødvendigt at have konstateret forekomst af rotter før der må bekæmpes i kloakker, ligesom det ikke er nødvendigt at anvende foderstationer i kloakker.

Afløbssystemer, stikledninger og brønde, der er defekte giver mulighed for, at rotter kan trænge op til overfladen og evt. videre op i boliger. Derfor kan brugen af rottemidler i kloakker i sjældne tilfælde være årsag til utilsigtet sekundær forgiftning.

Tremme- og spaltegulve i stalde opfattes i denne sammenhæng også som en form for kloakker, og bekæmpelse under et spaltegulv kan derfor ske efter de samme vilkår som i kloakker, og på en måde så det sikres at bekæmpelsesmidlet ikke skylles ud med husdyrenes afføring og urin.

Følgende risikobegrænsende foranstaltninger skal følges ved anvendelse i kloakker:

- Midlet skal fastgøres i kloakken, så det ikke kan skylles væk.
- Findes der døde rotter over kloakniveau skal de straks bortskaffes med dagrenovation af hensyn til faren for sekundær forgiftning af rovfugle og rovdyr.
- Midlerne opbevares miljø- og sundhedsmæssigt forsvarligt, og under lås og utilgængeligt for børn
- Midlerne må ikke opbevares sammen med, eller i nærheden af, levnedsmidler, foderstoffer, lægemidler og lignende.

Anvendelsesområde og vilkår for anvendelse af midler med alphachloralose

Der findes godkendte musemidler med alphachloralose til indvendig anvendelse. Hidtil har Miljøstyrelsen ikke modtaget ansøgninger fra producenter vedrørende udendørs anvendelse.

Midler med alphachloralose kan godkendes til private, professionelle eller både private og professionelle brugere.

Vilkår for anvendelse af musemidler med alphachloralose:

- Midler baseret på alphachloralose må kun benyttes indendørs.
- Midlerne skal anbringes i aflåste foderstationer, så mennesker og dyr udenfor målgruppen ikke kan komme i kontakt med giften.
- Bestemmelser vedrørende dosering og afstand mellem udlægningssteder skal overholdes.
- Døde mus og rotter skal bortskaffes med dagrenovation, mens giftrester og emballage skal bortskaffes som farligt affald.
- Desuden gælder en række forhold for opbevaringen af midlerne. Midlerne skal opbevares utilgængeligt for børn. Endvidere må midlerne ikke opbevares sammen med fødevarer, drikkevarer, lægemidler og foderstoffer.

7. Yderligere information

Miljøstyrelsens information til virksomheder om biocider

<http://mst.dk/virksomhed-myndighed/bekaempelsesmidler/biocider/>

Miljøstyrelsens bekæmpelsesmiddeldatabase

<http://mst.dk/virksomhed-myndighed/bekaempelsesmidler/bekaempelsesmiddeldatabase>

EU-forordningen om biocidholdige produkter

<http://echa.europa.eu/da/regulations/biocidal-products-regulation>

Det Europæiske Kemikalie Agentur informerer om Biocidforordningen

<http://mst.dk/virksomhed-myndighed/bekaempelsesmidler/biocider/hjaelp-til-ansoegning/identificer-dine-pligter/det-europaeiske-kemikalieagentur-echa/>

Bekendtgørelse om bekæmpelsesmidler, BEK nr. 1750 af 14/12/2015

Bekendtgørelse om forebyggelse og bekæmpelse af rotter, BEK nr.696 af 26/06/2012 (med senere ændringer)

Bekendtgørelse om gasning i forbindelse med skadedyrsbekæmpelse, BEK nr. 1751 af 14/12/2015

Vejledning om forebyggelse og bekæmpelse af rotter, Naturstyrelsen 2015

http://naturstyrelsen.dk/media/133463/vejledning-om-forebyggelse-og-bekaempelse-af-rotter-februar-2015_printversion.pdf

Autorisationskursus i rottebekæmpelse

Naturstyrelsen afholder et autorisationskursus i rottebekæmpelse. Autorisationsbeviset giver tilladelse til at foretage erhvervsmæssig forebyggelse og bekæmpelse af rotter, samt indkøbe, besidde og anvende kemiske midler til bekæmpelse af rotter og mus.